

[Boivig]

udslag, når man vurderer alle de ting, der er sket gennem de mange år. Det er rigtigt, at fisker Aage Hansen, Thyborøn, de sidste 10 år et par gange om året har opsøgt Cheminova, som krævede anderledes håndfaste beviser end døde fugle og fisk, men han har også forgæves klaget til alle tænkelige offentlige instanser.

Har formanden for Jegindøs fiskere ret, når han hævder, at Cheminova har vidst det hele tiden? Eller vandbygningsvæsenet, der til Jyllands-Posten siger, at der aldrig ville være givet tilladelse til giftlagring, hvis Cheminova havde givet relevante oplysninger? Er det rigtigt, som en tidligere medarbejder på Cheminova hævder, at der er smidt gift-tromler i den gamle havn, som af såkaldt æstetiske grunde blev fyldt op? Eller passer udsagnet fra en anden medarbejder om flere tusinde liters bladanudslip i spildevandsudledning lige før de mystiske og også her omtalte fugledødsfald i 1978?

Hvad er ministerens stillingtagen til de gensidige beskyldninger om ansvar mellem amtets vandvæsen, der hævder at være tromlet ned af miljøstyrelsen, der »bare gaber op uden grundlag«, eller det alt for beroligende kystinspektorat, miljøstyrelsen og havforureningslaboratoriet, som siges at være blevet sortlistet af amtet? Det er i hvert tilfælde en kendsgerning, at det tog amtsvandvæsenet 5 år at formode, hvad havlaboratoriet beviste på 4 dage.

Det forekommer oplagt, at miljømyndighederne i alt for høj grad har forlangt helt sikre kemiske – gentager: kemiske – beviser, som man ikke har været særlig energisk for at skaffe sig, og at man slet ikke har regnet med biologiske beviser. Det har da også medført, at såvel Ringkøbing amt som miljøstyrelsen er indanket for ombudsmanden.

Jeg vil bede ministeren sikre sig, at der fremover lægges megen vægt på biologiske indicier og ikke kun på kemiske. Jeg går ud fra som givet, at ministeren og regeringen har bemærket medicinaldirektør Søren K. Sørensens ønske om, at folk på Harboør Tange må undersøges for giftfremkaldte lidelser. Vi må være helt sikre på, at vi ikke under nogen omstændigheder kan komme ud for situationer som dem i den japanske fiskerby, som dr. med. Philippe Grandjean omtalte i TV-Aktuelt den 13. marts.

Jeg synes, vi i modsætning til andre skylder fiskeriminister Hjortnæs en tak, fordi han handlede beslutsomt og hurtigt.

Men jeg synes, det er karakteristisk, hvorledes VK-partierne fra den ene dag til den anden blev miljøbevidste, råbte op, krævede samråd og med store bogstaver forlangte depotet fjernet. Det var overraskende, i hvert tilfælde for de partier, som længe, bl.a. i miljøudvalget, har arbejdet herfor, og dog – VK-partiernes miljøinteresse vækkes kun, når der er penge på spil. Eksportindtægter, eventuelt færre turister, dalende hjemligt fiskeforbrug og et spoleret ry i udlandet får dem på barrikaderne, men i den daglige kamp for at værne naturinteresserne og sikre et bedre giftfrit miljø da må vi mangle dem i bestræbelserne på at få socialdemokratiet til at leve op til deres påståede miljøinteresse.

Jeg har mærket mig ministerens stærke udtalelser om, at enhver tvivl skal komme forbrugerne, befolkningen, til gode.

»Vi ønsker at stå parat til at afværge ulykker i miljøet. Vi vil bevare værdierne i naturen«, skriver ministeren i Aalborg Stiftstidendes søndagsbetragtninger sidste søndag. Vel talt, hr. minister. Denne holdning kan vel ikke betyde andet, end at regeringen fremover vil arbejde sammen med de miljøbevidste partier. Regeringen og ministeren vil finde en redbon vilje til at fjerne risikoen for giftudslip fra de ganske mange andre giftdepoter, der ligger som beviser på fortidens synder, for at citere miljøstyrelsens direktør.

Og med ministerens ord i baghovedet vil jeg gerne spørge, om ikke ministeren sammen med andre partier vil være med til en mere håndfast indsats over for giftdepotet ved Kærgård Strand. Det er i hvert tilfælde helt sikkert, at vandet ud for dette depot er misfarvet og der er udstedt badeforbud. Jeg spørger: vil vi nu inden længe opleve nøjagtig tilsvarende som oppe længere nordpå ud for giftdepotet ved Kærgård Strand? Jeg tror, det skal være et af de steder, ministeren først og fremmest sætter sine eksperter til at undersøge, så vi måske i samme ombæring bliver nødt til at fjerne også dette depot.

Når ministeren klart fremhæver, at regeringen vil fjerne folks frygt, er det oplagt, at vi i fællesskab må have stoppet klorprøduktionen på Islands Brygge. Ministeren ved, at der hersker frygt og usikkerhed på Bryggen, og at en ødelagt tankvogn f. eks. vil kunne